

SOCKERLÖNN, f. 2. En art Lönn, af hvars saft socker kan med fördel beredas. Acer saccharinum.

SOCKERMANDEL, m. 2. pl. — *mandlar*. Med socker öfverdragen mandel.

SOCKERMELON, ---ön, m. 3. En sort mycket söt melon.

SOCKERMUN, m. 2. pl. — *munnar*. (fam., skämtv.) En, som mycket älskar sötsaker.

SOCKERPALM, f. 3. En palmart, hvaraf fås socker. Arenga saccharifera.

SOCKERPAPPER, n. 3. En sort papper, som begagnas till omslag på sockertoppar.

SOCKERPLÄTT, m. 2. S-ar, ett slags ugnskonfektur i form af runda plättar, tillredd af socker, ägg och mjöl med något rosenvatten.

SOCKERPOTATIS, m. 2. En sort potatis med små gula rötter.

SOCKERPULLA, f. 1. 1) *S-llor*, se *Sockerärter*. — 2) (fam.) Smekord. *Min lilla s*.

SOCKERPÄRON, n. 3. Med socker inkokta päron.

SOCKERQVARN, f. 2. Qvarn, hvarmedelst saften utpressas ur sockerrör.

SOCKERRAFFINADERI, n. 3. Se *Sockerbruk*.

SOCKERROT, f. 3. pl. — *rötter*. En trädgårdsväxt, hvars sockersöta rötter begagnas till matredning. Sium sisarum.

SOCKERRÖR, n. 3. En indisk rörväxt, af hvars utpressade saft socker beredes. Saccharum officinarum.

SOCKERSAFT, m. 3. Växtsaft, hvaraf socker kan beredas.

SOCKERSAKER, f. 3. pl. Hvarjehanda slags konfekt och sockerbakelse.

SOCKERSIRAP, m. 3. Den bästa sorten sirap, färglös och tunn.

SOCKERSJUDARE, m. 3. Se *Sockerkokare*.

SOCKERSJUDNING, f. 2. Se *Sockerkokning*.

SOCKERSJUKA, f. sing. Ett slags sjukdom, då urin afgår allt för ymnigt och innehåller, i stället för urinämne, drufsocker.

SOCKERSKORPA, f. 1. Skorpa af deg, hvari socker blifvit iblandadt.

SOCKERSKÅL, f. 2. Skål, hvari socker serveras.

SOCKERSPÅN, n. 3. Ett slags tunn, krökt bakelse af mjöl, ägg, socker och något finskuren citronat.

SOCKERSTRÖDOSA, f. 1. Dosa, hvari strösocker förvaras.

SOCKERSTÅND, n. 3. Salustånd, der konfekt försäljes.

SOCKERSYRA, f. 1. (kem.) Se *Oxalsyra*.

SOCKERSYRAD, a. 2. (kem.) Förenad med sockersyra.

SOCKERSÖT, a. 2. neutr. — *sött*. Söt som socker.

SOCKERTOPP, m. 2. Massa af raffineradt socker i kägelform, såsom det kristalliserat och hårdnat i sockerformen.

SOCKERTOPPSKÅL, m. sing. En finare kålsort, tidigare än hvitkålen.

SOCKERTÅNG, f. 3. pl. — *tånger*. Liten tång, vanligen af silver, att taga sockerbitar med.

SOCKERTÅNG, m. sing. En art Hafstång, som håller sockerämne och tjenar Isländaren till föda. Fucus saccharinus.

SOCKERVATTEN, n. sing. Vatten, hvari socker fått smälta.

SOCKERÄRTER, f. 3. pl. En sort Trädgårds-

ärter af sockersöt smak och med ätliga skal; en artförändring af Matärter (Pisum sativum).

SOCKNEBUD, m. fl., se *Sockenbud*, &c.

SOCKNEMÅN, m. pl. De innebyggare i en socken, som vid sockenstämma äga talan.

SOCKRA, såckra, v. a. 1. Beströ, blanda med socker. *S. mat, vin*. — *S. sig*, v. r. Utsippra sockerämne, öfverdragas med socker. Säges om insyltade frukter, då de börja att bli skämda. — *Sockrande*, n. 4. o. *Sockring*, f. 2.

SODA (slutet o), f. sing. (ursprungl. arabiskt ord; kem.) 1) Orent kolsyradt natron. — 2) Fordom benämningen på Natron.

SODASALT, n. 3. Renad soda.

SODAVATTEN, n. 3. Ett slags medelst kompression beredt artificiellt mineralvatten.

SODAÖRT, f. 3. Örten *Salicornia herbacea*, som växer på hafsstränder och hvaraf soda genom bränning erhålles.

SODOMIT, --'it, m. 3. (af staden *Sodom*, som omtalas i bibeln) En, som gör sig skyldig till Sodomiteri.

SODOMITERI, n. 3. Manspersoners onaturliga tillfredsställelse af könsdriften med hvarandra.

SODOMITISK, a. 2. Som har afseende på sodomiteri.

SOFFA, f. 1. Möbel af trä att sitta eller ligga på, vanligen med stoppad sits äfvensom stoppad rygg- och sidodynor. *Sitta, ligga på en s*. — *Ss. Soffdyna, -karm*.

SOFFSTOL, m. 2. Stol med lång sits, hvilken kan begagnas som soffa. På franska Chaiselongue.

SOFGEMAK, så'vjemak, n. 3. Se *Sofrum*.

SOFISM, så'fissm, m. 3. (grek. *Sophisma*) Klyftig, men falsk slutledning. [Sophism.]

SOFIST, så'fisst, m. 3. (grek. *Sophistá's*, af *Sophia*, vishet) 1) (ursprungl.) Vis, filosof; äfv. lärare i våltalighet och filosofi. — 2) (nu) Den, som förvillar med klyftiga och falska slutledningar. [Sophist.]

SOFISTERI, n. 3. Argumentering genom sofismer. [Soph —.]

SOFISTICERA, v. n. 1. Söka att förvilla med sofismer. [Soph —.]

SOFISTISK, a. 2. Som begagnar eller innehåller sofismer; spetsfundig. [Soph —.]

SOFKAMMARE, så'v---, m. 2. pl. — *kamrar*. Se *Sofrum*.

SOFKAMRAT, så'vkamrat, m. 3. Se *Sängkamrat*.

SOFRA, så'vra, v. a. 1. Afskilja det odugliga från det dugliga; sortera. Säges egentl. om malmer, men brukas äfv. bildligt. — *Sofrande*, n. 4. o. *Sofring*, f. 2.

SOFRUM, n. 3. Rum, som begagnas att sofva uti om nätterna. — *Syn*. Sofkammare, Sofgemak.

SOFRÄTTA, f. 1. Se *Sjusofvarmus*.

SOFSIG, så'fissig, a. 2. (pop. o. fam.) Säges i fråga om snöbetäckta gator, då snön vid 'en viss medeltemperatur liknar grus eller sand att gå uti. *Gatorna äro s-a. Det är så s-t ute*.

SOFSTOL, m. 2. Stol med ryggstöd och lång sits, så att man bekvämt kan sofva deruti.

SOFTID, m. 3. Den tid, då man vanligtvis njuter sömnens hvila.

SOFVA, v. n. 3. Impf. *Sof. Sup. Sofvit*. Befinna sig i det tillstånd, som kallas sömn. Jfr. *Sömn. S. väl, godt, sött, roligt, tryggt*, hafva en luf, lugn sömn. *S. lätt*, då man lätt väckes. *S. tungt, hårdt*, då man med svårighet väckes. *S. som en sten*, mycket hårdt. *S. med öppna*